

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 3. listopadu 2021 stížnost obžalovaného [jméno] [příjmení], narozeného [datum], stíhaného pro zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a), 3 písm. a) tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. ledna 2021, č. j. 56 T 2/2019-8361, a rozhodl

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. b) tr. řádu se stížnost zamítá.

Odůvodnění:

1. Usnesením předsedy senátu Městského soudu v Praze ze dne 19. ledna 2021, č. j. 56 T 2/2019-8361 (dále jen napadené usnesení), byl podle § 131 odst. 1 tr. řádu a contrario zamítnut návrh obžalovaného [jméno] [příjmení] na opravu písemného vyhotovení rozsudku.

2. Z obsahu trestního spisu je zřejmé, že napadené usnesení bylo obhájci obžalovaného, jakož i obžalovanému, doručeno prostřednictvím datové schránky dne [datum]. Proti napadenému usnesení podal stížnost pravděpodobně jeho obhájce Mgr. [jméno] [příjmení], a to poprvé dne [datum] (ve 23:59:52 hod.) pouze prostřednictvím e-mailové zprávy (z adresy: [email]) elektronicky zaslané na adresu podatelny Městského soudu v Praze [email]) s předmětem nazvaným: stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze pod č.j. 56 T 2/2019 dne 19.1.2021, a aniž by bylo vyjádřeno, že stížnost podává Mgr. [jméno] [příjmení] jako obhájce za svého klienta-obžalovaného [jméno] [příjmení], v textu e-mailové zprávy je uvedeno: „Podáváme tímto stížnost, kterou doplníme, důvodem je nezákonnost, nesprávnost a procesní vady. S pozdravem a přáním příjemného dne, Mgr. [jméno] [příjmení], advokát“, přičemž žádný podpis (tedy ani elektronický) nebyl připojen. Až dne [datum] byla nalézacímu soudu prostřednictvím datové schránky jeho obhájce Mgr. [jméno] [příjmení] doručena stížnost obžalovaného [jméno] [příjmení] (kdy tato datová zpráva byla opatřena uznávaným elektronickým podpisem advokáta Mgr. [jméno] [příjmení]), v níž je deklarováno podání předmětné stížnosti e-mailem, znovu namítnuta nezákonnost a nesprávnost napadeného usnesení a procesní vady s odkazem na argumentaci uvedenou v návrhu na opravu písemného vyhotovení rozsudku a navrhuje, aby napadené usnesení bylo Vrchním soudem v Praze zrušeno.

3. Dříve než stížnostní soud přistoupil k věcnému přezkumu napadeného usnesení, se zabýval tím, zda je stížnost v tomto případě přípustná a zda byla podána včas a oprávněnou osobou. Nutno konstatovat, že rozhodnutí o opravě vyhotovení a obsahu rozsudku dle § 131 tr. řádu lze stížností napadnout (§ 131 odst.3 tr. řádu) a napadené usnesení pak také obsahuje řádné poučení o právu podat stížnost do tří dnů ode dne oznámení Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Městského soudu v Praze. K oznámení usnesení v tomto případě došlo doručením do datové schránky obhájci i obžalovanému dne [datum] a posledním dnem k včasnému podání stížnosti tak byl den 1.2.2021.

4. První řádná stížnost proti napadenému usnesení však byla podána až dne 4. 2. 2021, tedy opožděně. Stížnost, která byla nalézacímu soudu doručena dne 1.2.2021 běžnou elektronickou poštou (e-mailem) a bez elektronického podpisu, totiž nelze považovat za řádné podání, k němuž by bylo možné vázat jakékoliv účinky. Podle ustanovení § 59 odst.1 tr. řádu lze sice podání učinit mimo jiné i v elektronické podobě, avšak, jak vyplývá z ustanovení § 59 odst.3 tr. řádu, musí být takové podání podepsáno.

5. Problematiku podání učiněných v elektronické podobě (a jejich podpisu) pak upravuje zákon č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce. Při jednání vůči

veřejnoprávnímu podepisujícímu nebo jiné osobě v souvislosti s výkonem jejich působnosti lze k podepisování elektronickým podpisem použít pouze uznávaný elektronický podpis (§ 6 odst. 1 zák. č. 297/2016 Sb.), kterým se rozumí zaručený elektronický podpis založený na kvalifikovaném certifikátu pro elektronický podpis nebo kvalifikovaný elektronický podpis (§ 6 odst. 2 zák. č. 297/2016 Sb.).

6. Bylo-li tedy určité podání učiněno sice v elektronické podobě, ale bez splnění požadovaných podmínek, nejsou s ním spojeny žádné účinky řádného podání, tj. ani případné zachování lhůty k podání opravného prostředku. Pokud zákon vyžaduje, aby podání (zde opravný prostředek) bylo učiněno v určité lhůtě, pak nedostatek elektronického podání lze napravit jen v této lhůtě, k čemuž v daném případě nedošlo, resp. došlo až po marném uplynutí zákonné třídní lhůty k podání stížnosti (§ 143 odst.1 tr. řádu). V tomto směru lze pak odkázat i na ustálenou judikaturu, např. Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Tdo 1059/2006 publikované pod R 58/2007 či Rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 4 Tz 36/2013 (který navíc absenci elektronického podpisu vyhodnocuje jako podání, u něhož není možné specifikovat oprávněnou osobu).

7. Lze tedy shrnout, že stížnost obžalovaného [jméno] [příjmení] ze dne [datum] podaná do napadeného usnesení byla Vrchním soudem v Praze shledána opožděnou, její důvodnost tedy nebyla přezkoumávána a byla v intencích ustanovení § 148 odst. 1 písm. b) tr. řádu zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není řádný opravný prostředek přípustný.

Praha 3. listopadu 2021

Mgr. Stanislav Králík
předseda senátu